

cis anomaliae, hoc est in A reperta est, nunc uero BC partium 3232
 habebimus triangulum ABC , datorum AB, BC laterum, atq; an-
 guli unius CAD , propter reliquam CD circumferentiam à semicir-
 culo part. XIII. scrup. XXI . Dabitur ergo per demonstrata pla-
 norum triangulorum reliquum latus AC , & angu-
 lus ABC differentia inter medium diuersumq; apo-
 gei motum, & quatenus AC subtendit datam circū-
 ferentiam, dabitur etiam AD dimetiens circuli AC
 D . Namq; per angulum CAD partium XIII. scrup.
 XXI , habebimus CB part. 2498, quarum dimetiēs
 circuli circumscribentis triangulum fuerit 20000.
 & pro ratione BC ad AB datur ipsa AB earundē par-
 tium 3225. & quæ subtendit ACB angulum part.
 CCCXLI. scrup. XXVI. Inde & reliquus, put CCCXX
 sunt duo recti, angulus CBD part. XIII. scrup. XIII.
 cui subtenditur AC part. 735. Igitur quarum AB pt.
 est 417. inuenta est AC part. 95. ferè, quæ secūdam
 quod datam subtendit circumferentiam, habebit
 rationem ad AD tanquam ad dimetientem. Datur
 igitur AD part. 96. qualium est ADB part. 417. & re-
 liqua DB part. 321. minima eccētrotetis distantia.
 Angulus autem CBD qui inuētus est partium XIII.
 scrup. XIII. ut in circumferentia, sed ut in centro
 partium II . scrup. VI . s. & hæc est prosthaphæresis

ablatiua ex æquali motu ipsius AB , circa B centrum. Excitetur
iam recta linea BE contingens circulum in E signo, & sumpto
centro F , coniungatur EF . Quoniam igitur trianguli BEF ortho
gonij datum est latus EF partium 48. & BDF partium 369. qui
bus igitur FBD tanquam ex centro fuerit 10000. erit EF partium
7300. quæ semipsis est subtendentis duplum anguli EBF , estq;
partium VII. scrup. XXVIII. quarum CCCLX. sunt quatuor recti
maxima prosthaphæresis inter æqualē F motum, & B apparen
tem. Hinc cæteræ ac particulares differentiæ constare poterūt.
Quemadmodum si assumpserimus angulum AEB , VI. partium,
habebimus triangulum datorum laterum BEF , FB , cum angulo q
sub EFB , ex quibus prodibit EBF prosthaphæresis scrup. XLI.

Si uero

Si uero ^{A F E} angulus fuerit $\times \text{II}$. habebimus prostaphæresim partem unam, scrup. $\times \times \text{III}$. si $\times \text{VIII}$. partes duas, scrup. III . & sic de reliquis ac eo modo, ut circa annuas prostaphæreses superius dictum est.

Quomodo æqualis apogei solaris motus unà cū
differente explicetur. Cap. xxii.

Quoniam igitur tempus, in quo maxima eccentricitates principio primæ ac simplicis anomalix cōgruebat, erat Olymp. CLXXVIII. anno eius tertio, Alexandri uero Magni secundum Ægyptios anno CCLIX. & propterea locus apogei uerus simul & medius in v.s.grad. Geminorum, hoc est, ab æquinoctio Verno grad. LXV.s. Ipsius autem æquinoctij præcessio uera tum etiam cum media congruente erat part. IIII. scrup. XXXVIII. s. quibus reiectis ex LXV.s.gradibus, remanserunt à capite Arietis fixarum sphaeræ grad. LX.scrup. LII.apogei loco. Rursus Olymp. DLXXIII anno secundo, Christi uero M. D. XV. inuentus est apogei locus VI. grad. & duabus tertijs Cancrī, sed quoniam præcessio æquinoctij Verni secundum numerationem erat part. XXVII. cum quadrante unius, quæ si deducantur à XCVI.gradibus medietate & tertia, relinquunt LXIX.scrup. XXV. Ostensum est autem, quod anomalia prima tunc existente partium CLXV.scrup. XXXIX. fuerit prosthaphæresis part. II.scrup. VII. quibus uerus locus medium præcedebat. Patuit igitur ipse medius apogei Solaris locus part. LXXI.scrup. XXXII. Erat igitur in medijs annis M. D. LXXX. Ægyptijs medius & æqualis apogei motus part. X.scrup. XLI. quæ cum diuisa fuerint per ipsorum annorum numerum, habebimus annuā portionem scrup. secunda XXIIII, tertia XX. quarta XIII.

A Deanoma